

GLOSA DELS GUARDONATS AMB LA MEDALLA DE LA CIUTAT I LES DE LA PAERIA

Cada any, després de la proclamació de les pubilles, l'acte més emotiu de l'inici de la Festa Major és la imposició de les medalles que la Paeria, en representació de tota la ciutadania, concedeix a ciutadans i ciutadanes, que se'n han fet mereixedors per la seva aportació destacada a aspectes de vida lleidatana que volem reconèixer públicament amb l'atorgament d'aquests guardons.

Atorgar la Medalla de la Ciutat a Mari Carmen Bernad suposa una merescuda manifestació d'agraïment de lleidatanes i lleidatans per la tasca que ha desenvolupat, durant el llarg espai de temps de 24 anys, com Alcaldessa-Presidenta de l'Entitat Municipal de Suchs. Una trajectòria que per la seva durada i per la transformació aconseguida en el nucli habitat d'aquesta part del municipi de Lleida, s'ha fet mereixedora de l'estima dels veïns i veïnes de Suchs, com posa de manifest l'allau d'adhesions, individuals i institucionals, a la proposta de concessió del guardó.

Abans de constituir-se el primer Ajuntament democràtic, però, Mari Carmen Bernad ja es trobava implicada intensament en les lluites veïnals per aconseguir les millores de serveis que exigia la ciutadania. Recordo amb especial emoció els moments en que s'iniciava el moviment veïnal a Lleida, en el qual vaig estar directament implicat, en la companyia d'excel·lents companys com en Jacinto Pernia, l'Emilio Subias i en Carles Lavernia. Se, Mari Carmen, que tu també recordes amb afecte aquells temps inicials de la democràcia municipal, on es van forjar persones com tu que després heu continuat treballant, amb gran eficàcia, per a tota la ciutadania i per a Lleida.

Mari Carmen, en el breu espai de temps que puc destinar a fer la glosa dels teus mèrits, resulta impossible donar-ne compte de manera exhaustiva, com seria de justícia fer. Per això em limitaré a recollir allò que persones, entitats i institucions han manifestat en donar suport a la concessió d'aquesta Medalla. Lloen la teva dedicació i implicació en la vida de Suchs i en l'atenció, personal, als seus veïns; remarquen la teva tasca en la creació i la consolidació de les diferents entitats associatives de Suchs, educadores, culturals, socials, pageses i recreatives; destaquen la bona col·laboració obtinguda de nuclis urbans veïns, com el de Raimat, l'Ajuntament de Gimenells i del Pla de la Font, i el d'Almacelles; una bona col·laboració que també vas aconseguir amb les institucions de la Generalitat, les de l'Estat i, és clar, la de l'Ajuntament de Lleida.

Un reconeixement multitudinari al qual afegim el nostre. Moltes felicitats.

Des de l'any 1956, aviat en farà cinquanta, Carme Torres i Romà Sol han estat treballant, conjuntament, en la recopilació i la difusió d'una part del patrimoni i de la història de la nostra ciutat. Més de quaranta publicacions avalen el seu treball. Romà Sol, especialitzat en l'estudi de la premsa i de la ciutat de Lleida en els segles XIX i XX, va recollir, a casa seva, un important nombre de llibres, dels quals uns 6000 parlen de Lleida; i un nombre, també important, de publicacions periòdiques, vuit-centes, que constitueixen una hemeroteca històrica de gran interès per als estudiosos, els quals han tingut sempre accés a la seva consulta.

Carme Torres, també interessada en l'estudi de la història de la ciutat de Lleida en els segles XIX i XX, ha destacat per la seva activitat en institucions ciutadanes com la Creu Roja de Lleida, on ajudà a crear l'Escola d'Auxiliars de Clínica i el servei de voluntariat; fou durant sis anys coordinadora territorial del Departament de Cultura de la Generalitat a Lleida; i nomenada, l'any 1990, directora de Càrites Diocesana de Lleida. El mes de maig de l'any passat, el matrimoni Sol-Torres va cedir el seu fons bibliogràfic a la Universitat de Lleida on, a partir d'aquell moment, pot tenir una més àmplia difusió. Un altre motiu

d'agraïment ciutadà que, avui, la Paeria ha volgut reconèixer amb la concessió de sengles medalles al mèrit cultural.

Enhorabona.

També en l'àmbit de la cultura, la Paeria ha atorgat la seva Medalla al Mèrit Cultural, en aquest cas a títol pòstum, a Antoni Pujol, per la seva dedicació, professional i personal, a la música, sens dubte la manifestació més universal de la cultura. Així ho han remarcat el gran nombre de persones i d'entitats ciutadanes de Lleida, i d'altres llocs de les Terres de Lleida i d'altres indrets de Catalunya, abonant la proposta de concessió d'aquest merescut guardó. Totes aquestes persones i entitats, i la Paeria en primer lloc, hem perdut un gran professional de la música, un gran gestor d'entitats musicals, en especial de l'Auditori Municipal Enric Granados, una gran persona i un gran amic.

Si la seva vocació musical es va veure encaminada cap a la gestió d'entitats dedicades a fer música, fou per entendre que sense una bona gestió es fa molt difícil poder tirar endavant la responsabilitat pública de difondre la música i, de manera especial, l'anomenada música culta, o clàssica, que ell va contribuir a fer més popular, com sabia pel gran nombre de corals existents en la nostra terra. L'Auditori Municipal Enric Granados ha estat, per la seva programació, l'Auditori de l'Antoni Pujol. Ell li ha donat el seu sentit artístic i cultural. La vida curta de l'Auditori va indissolublement lligada a la vida de l'Antoni, que tots volíem hagués estat molt més llarga. Com ho volia la seva esposa, Carme, i les seves filles, Núria i Montserrat. Tots el trobem a faltar. El recordarem en cada ocasió que anem a l'Auditori que, durant tots aquests anys, fou també la seva casa.

Gràcies Antoni per la gran feina que hi vas fer.

Concedir, també a títol pòstum, la Medalla de la Paeria al Mèrit Esportiu a Josep Lluís González és remarcar un del molts mèrits concurrents en una personalitat polifacètica, de gran versatilitat. En Josep Lluís era una persona posseïda d'un entusiasme per tot el que empenia, que gosaria en qualificar de típicament lleidatà. Va destacar per la seva inquietud en tot allò que té relació amb el món de l'economia lleidatana, en la qual participava en tant que empresari del sector immobiliari. I ho va fer a través d'entitats com la Jove Cambra, el Club de Marqueting, el Cercle d'Economia i el Fòrum 2001. Va ser soci actiu d'entitats culturals com Omnium Cultural, el Cercle de Belles Arts i els Armats de Lleida. Va ser un dels impulsors de l'Aplec del Caragol i cofundador de la Penya Els Veterans del Lleida.

Perquè en Josep Lluís era un veterà del Lleida, Club en el qual va jugar com a juvenil i amateur. Club, la Unió Esportiva Lleida, del qual va ser president. Club del qual era soci impenitent, com ho fou d'altres clubs vinculats a la pràctica del seus esports preferits: el Tennis Lleida, la Societat de Pescadors o, darrerament, el Raimat Golf Club. No puc cloure aquest, necessàriament breu, apunt sobre els múltiples interessos als que Josep Lluís González va dedicar tota la seva vida sense mencionar el fet d'haver estat paer de l'Ajuntament de Lleida en la primera corporació municipal sorgida de les eleccions democràtiques de 1979. La seva tasca a la Paeria va contribuir, decisivament, a la construcció de la democràcia local a Lleida.

Sempre enyorarem la seva empenta, les seves ganes de fer coses, el seu afany participatiu, la seva joia de viure. Com, estic segur l'enyoren, la seva esposa Rosa Maria, i les seves filles Eva, Judit i Ester.

A totes i a tots els guardonats, presents o absents, el nostre agraïment.